

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

24.9.2007

B6-0360/2007

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Hélène Flautre, Raül Romeva i Rueda, Milan Horáček, Monica Frassoni ja Daniel Cohn-Bendit

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Surmanuhtluse moratooriumit käsitleva nõukogu otsuse rakendamine

Euroopa Parlamendi resolutsioon surmanuhtluse moratooriumit käsitleva nõukogu otsuse rakendamise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 1. veebruari 2007. aasta resolutsiooni¹ ja 26. aprilli 2007. aasta resolutsiooni² surmanuhtluse üldise moratooriumi algatuse kohta;
 - võttes arvesse 3. juuni 1998. aasta suuniseid kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika kohta surmanuhtluse küsimuses;
 - võttes arvesse 19. detsembril 2006. aastal ÜRO Peaassambleel ELi eesistuja edastatud avaldust surmanuhtluse kaotamise kohta, millele kirjutasid algselt alla 85 riiki kõikidest geograafilistest piirkondadest;
 - võttes arvesse avaldust, mille ELi eesistuja luges Euroopa Liidu nimel ette 29. märtsil 2007. aastal ÜRO Inimõiguste Nõukogu neljandal istungjärgul;
 - võttes arvesse toetust moratooriumile, mida ÜRO peasekretär hiljutise Rooma-visiidi ajal avalikult väljendas;
 - võttes arvesse kavatsust tähistada iga aasta 10. oktoobril surmanuhtlusevastast Euroopa päeva, mida 12. juulil 2007. aastal toetas ka Euroopa Parlamendi esimeeste konverents;
 - võttes arvesse ELi põhiõiguste harta artiklit 2;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
- A. arvestades, et nõudmine kehtestada surmanuhtluse üldine moratoorium on selge poliitiline otsus taotleda surmanuhtluse kaotamist kõikides riikides;
- B. arvestades, et Euroopa Parlamendi 1. veebruari 2007. aasta resolutsioonis ja 26. aprilli 2007. aasta resolutsioonis kutsuti ELi eesistujat üles esitama kiiresti resolutsiooni praegusele ÜRO Peaassambleele ning hoidma Euroopa Parlamenti kursis saavutatud tulemustega; arvestades, et käesolevaks ajaks ei ole praegusele ÜRO Peaassambleele resolutsiooni esitatud;
- C. arvestades, et 19. detsembril 2006. aastal ÜRO Peaassambleel Euroopa Liidu esitatud avaldusele surmanuhtluse kohta on praeguseks alla kirjutanud 95 riiki kõikidest geograafilistest piirkondadest,
1. tuletab ELi eesistujale ja liikmesriikidele meelde, et resolutsiooni poliitiline põhisisu peab

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0018.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0166.

olema ülemaailmse moratooriumi vastuvõtmine kui otsustav samm surmanuhtluse kaotamise suunas;

2. palub ELi eesistujal ja liikmesriikidel nõuda moratooriumit käsitleva resolutsiooni võtmist Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee päevakorda inimõigustealase punktina, et võtta see Peaassamblee 62. istungjärgu jooksul vastu; kordab üleskutset ELi eesistujale teha kõik mis võimalik, et kaasata resolutsiooni kaasautoritena võimalikult suur arv riike;
3. kutsub ELi eesistujat üles ergutama neid riike, kes ei ole veel allkirjastanud ega ratifitseerinud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti teist vabatahtlikku protokoll, seda tegema ning ergutama neid liikmesriike, kes ei ole allkirjastanud Euroopa inimõiguste konventsiooni protokoll nr 13 surmanuhtluse kohta, seda tegema;
4. kordab, et toetab täielikult ELi institutsioone ja liikmesriike kavatsuses kuulutada koos Euroopa Nõukoguga iga aasta 10. oktoober surmanuhtlusevastaseks Euroopa päevaks; taunib seetõttu nimetatud algatusele nõukogus Poola pandud vetot kui vastuolu Euroopa Liidu põhiväärtustega; peab kahetsusväärseks, et see üksmeele puudumine nõrgendab ELi positsiooni ÜRO Peaassambleel; kutsub kõiki ELi institutsioone ja liikmesriike jätkama koos Euroopa Nõukoguga kõnealuste püüdluste toetamist ning volitab oma presidenti tegema poliitilist algatust surmanuhtlusevastase Euroopa päeva edendamiseks;
5. kutsub nõukogu ja komisjoni üles kasutama iga võimalust toetada moratooriumi pooldajate ja surmanuhtluse kaotamise pooldajate piirkondlike koalitsioonide moodustamist;
6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ELi liikmesriikidele, ÜRO peasekretärile, ÜRO Peaassamblee presidendile ja ÜRO liikmesriikidele.